

متن پرسش

«السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرَّضَا الْمُرْتَضَى» سلام استاد: عذرخواهم. ۱. خاطر من هست که حضرتعالی می فرمودید وقتی به زیارت اولیای معصوم «علیهم السلام» مشرف میشوید، قبلش قلب خودتون رو با وصیتنامه های شهدا آماده می کنید. استاد ولی من وقتی به لطف خدا میرم زیارت، با مطالعه کتاب حقیقت نوری، مخصوصاً چند جلسه آخرش قلبم رو آماده و هموار می کنم. اشکالی نداره؟ ۲. استاد یاد من هست که وقتی کتاب های «حقیقت نوری» و «امام و مقام تعلیم به ملائکه» و «امام و امامت در تکوین و تشریح» و «مبانی نظری و عملی حب اهل البیت» رو منتشر کردید، هر کاری می کردم نمی تونستم به این کتاب ها ورود کنم. از بس که افق شون بلند بود. ولی تقریباً همه این کتاب ها رو در حرم حضرت رضا علیه السلام به آسانی مطالعه کردم و نیوشیدم. استاد چرا من تونستم توی حرم این کتاب ها رو راحت مطالعه کنم؟ چرا؟ ۳. عازم مشهد و حرم حضرت رضا علیه السلام هستیم و التماس دعا دارم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ان شاء الله که در زیارت امام رئوف با اذنی که آن حضرت نصیب زائران خود می کنند؛ که افضل اذن برای زوار باشد، راه های حضور در مقام فوق العاده متعالی آن حضرات گشوده شود و این جا است که: «آن که عمری در پی او می دویدم کو به کو / ناگهانش یافتم با دل نشسته روبه رو» و آن نور امامی بود که با زیارت او انوار همه اولیاء قابل درک می شود و انسان به کمال انسانی خود آگاه می گردد. آیا زیارت اولیای معصوم جز برای آن است که ما خود را در اصیل ترین حضور احساس کنیم و بیابیم چه اندازه آن عزیزان «ما» هستند؟ و آینده حضور خود را در زیارت آن ها بیش از پیش احساس کنیم؟ حضوری که باز ما را به شدت حضوری بیشتر دعوت می کند، زیرا برکه ای به زیارت اقیانوس رفته است. موفق باشید